(డిటెక్టివ్ కథ)

ఆరోజున 'బ్లేజ్‌వాడ'లో

శ్రీరామమూర్తి

విజయవాడ-పాతబెజవాడ-నిజంగా బ్లేజ్‌వాడే! పైన చురచురలాడే ఎండ-కింద సిమెంట్ రోడ్డుమీదపడి మొహం మీదకు ఎగదన్నే ఎండ. ఈ చెవిలోంచి ఆ చెవిలోకి రివ్వున వీచి మస్తిష్కాన్ని ఉప్పిక్కంప జేసే వెచ్చని వడగాలి...మాడ్చేస్తోంది ఎండ! అదేం విచిత్రమో ఈ వేడికి ఒళ్లు ఓవంక కాలిపోతూనే ఓ చెంప చమటలు కక్కుతోంది-ఓవంక విలవిల్లాడిపోతూనే చిటచిట్లాడిపోతోంది దేహం...

ఇంటి దగ్గర్నుంచి బయల్దేరి ఇరవైగజాలైనా దాటని రామానుజం అప్పుడే చికాకుపడసాగాడు. కుట్టినెఘవ-జ్వర మొచ్చినవాడు కిక్కురుమనకుండా పడుకోరాదూ? ఇప్పుడే పుట్టాలా వాడికి చిరుతిండిమీద బుద్ధి? పుట్టిందిబో-ఇవ్వాళే ఇంట్లో రస్కు-చాక్‌లెట్‌ముక్కొక్కటైనా లేకుండా పోవాలా?...

వేళాపాళాలేకుండా కుట్టాణ్ణి పట్టుకున్న జ్వరాన్ని తిట్టుకున్నాడు...అసలంతకు ముందురోజు వొళ్ళూపై యెరక్కుండా పిచ్చికోపంతో వాణ్ణి చావచితక్కొట్టి జ్వర పడటానికి కారకుడైన తన్ను తాను తిట్టుకున్నాడు...ఆరిపోతున్న పెదవులు తడుపుకుంటూ 'వుస్సు'రంటూ పేవుమెంటు ఎక్కి జయా ఎంపోరియంవైపు నడవసాగేడు రామానుజం...

స్పెషలాఫీసరుగారి పుణ్యమా అని రోడ్డు వెడల్పై పేవ్‌మెంట్లంటూ ఏర్పడ్డా ఇంకా డ్రెయినేజ్ కాలవలు తయారు కాలేదు. వాటిల్లో మునిగి తేలుతూ సవిలాసంగా తోక లాడించుకుంటూ ఐస్‌బాక్సుల్లో కూర్చున్నట్లు ఆనందిస్తున్న సూకరాల్ని చూసి రామానుజం మనసులో కొస్త ఈర్ష్యపడకపోలేదు.

జయా ఎంపోరియం అంటే అరుణాచలం షాపు. ఎనిమిదేళ్ళక్రితం చిన్న బడ్డీ దుకాణం ప్రారంభించిన అరుణాచలం ఈనాడు గవర్నరుపేట సెంటర్లో ముచ్చటైన బిల్డింగ్ కట్టి అందులో ఓ పెద్ద వెరైటీస్టోర్స్ పెట్టాడు. పచారీ సామాన్ల దగ్గర్నుంచీ- స్వీట్స్, రస్కులు, బన్సు, కేక్స్-పూలు, నూలు రెడీమేడ్ డ్రెస్సులు, బ్లౌజెస్, బ్రేజియర్స్, స్పోర్ట్స్, టాయిలెట్, ఫ్యాన్సీ సామాన్లు, అన్నీ బిల్డింగ్ నాలుగు పక్కలా ఏ సెక్షనుకి ఆ సెక్షను వేరే వేరే ఏర్పాటు చేశాడు. ప్రతి సెక్షనుకీ ప్రత్యేకంగా ఒకరిద్దరు సేల్స్‌మెన్ వెనక తామిద్దరమూ చదువుకునే రోజుల్లో ఎప్పుడూ మొద్దబ్బాయిగావుండే వాడికి ఈ నాగు వ్యాపారంలో ఇంత తెలివితేటలెల్లా అబ్బాయో యేమోగాని...

కథా రచయితగా నలుగురిలోనూ గౌరవం సంపాదించుకున్న రామానుజం నురుగలు గక్కుకుంటూ జయా ఎంపోరియంలోకి అడుగుపెట్టాడు. అంత ఎండలో కూడా బాగా బిజీగానేవుంది స్టోర్స్. రామానుజం తిన్నగా అరుణాచలం గదిలోకి వెళ్ళాడు.

"అయ్యా అయ్యా-నమస్కారం పంతులుగారూ-రండి-మిడసరి లగ్గం పెట్టుకొచ్చారేంటి? ఇలా కూర్చోండి," అంటూ ఎంతో ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించాడు అరుణాచలం.

'ఆ. లగ్గంలాగే వుంది మనపని. ముందు కాసిని మంచినీళ్లు ఈగొంతులో పోయించు, నీకు పుణ్యం వుంటుంది.' అన్నాడు రామానుజం గదిచుట్టూతా కలయజూస్తూ.

బిల్డింగ్‌కి సరిగ్గా మధ్యగావుంది గది. గదిలో ఎక్కడా గాలికూడా వచ్చేమార్గం లేదు. ఇక్కడెల్లా కూర్చోగలుగుతున్నాడో అరుణాచలం....'అబ్బ—ఈ కూపంలో నే కూర్చోలేనయ్యా. త్వరగా ఓ పావు

★ ఆ రోజున బ్లేజ్ వాడలో ★

రక్కులా ఓ పావుపాను శాస్త్లెట్లూ కట్టించి తెప్పించావంటే ఈ తంటాల్లోంచి బైటపడతాను. గాడిపొయ్యిలాగున్నా రోడ్డే బాగుంది—'

అరుణాచలం 'బోయ్'చేత తెప్పించిన స్వాసుడు నీళ్లూ గటగటా తాగేసి జేబు రుమాల్తో ముఖం తుడుచుకొని మళ్లీ అన్నాడు రామానుజం—

'ఏమిటి అరుణాచలం! మరీ ఇంత పిరికివాడివై పోతే రయిలా? బైట సేల్స్‌రూమ్స్‌లో ఫ్యాన్లున్నాయి. నీ గదిలో ఫేన్ లేకపోవడమేం ఖర్మయ్యా?'

అరుణాచలం మొహాం చిరునవ్వుతో నీటలు వారింది. ఏదో అనబోయాడు గాని అంతలోనే దక్షిణపు వైపు వింగ్‌లోంచి ఏవో కేకలు వినిపించాయి.

'ఏమిటమ్మా నువ్వనేదైతే? అసలు మీ షాపుకు వచ్చి కొంటున్నందుకు సంతోషించక మమ్మల్నేదో కనికరిస్తున్నట్టు మాట్లాడతావేమిటి? ఇదేనా వ్యాపార లక్షణం? కాస్తయితే పదిరూపాయలూ నాశనమేనా?'

అని ఎవరిదో స్త్రీ కంఠస్వరం ఎవర్నో దుయ్యబడుతోంది.

అంతవరకూ చెవి అటు ఒగ్గి వింటున్న అరుణాచలం 'ఇప్పుడే వస్తాను కూర్చోండి పంతులుగారూ' అంటూ గబగబా లేచి నేవ్ కిస్‌తో బట్టతల అద్దుకుంటూ బైటకు వెళ్ళాడు.

మరో ఐదు నిముషాలకు ఓ పటాలాన్ని వెంటబెట్టుకుని గదిలోకి తిరిగివచ్చాడు... అసలే ఉక్క ఉడకబోస్తోంది. దానికితోడు ఈ చుట్టూ మూగిన జనం. ఓ అందమైన యువతి-ఓ చిన్నపిల్లాడు, పిల్ల-వుమన్స్ సెక్షన్ సేల్స్‌వుమన్ కమలమ్మ-కుతూహలం కొద్దీ చుట్టూమూగిన మరికొందరు కస్టమర్స్.

ఊపిరాడక చిరాకు పడుతూనే అరుణాచలం చెప్పినసంగతంతా విన్నాడు రామానుజం. తలంతా చిటచిటలాడి వెర్రెత్తిపోతోంది. ఇందుకా తానీ యెండలో పడి ఇక్కడికొచ్చింది? వీళ్ళ తగూలూ ధర్మసందేహాలను తీర్చడానికా?...

"ఈ వ్యవహారం ఇంతటితో వదలిపెట్టడం నాకిష్టం లేదు—"

రామానుజం తలయెత్తి ఆ మాటలంటున్న సుందరివంక చూశాడు. వయస్సు 20-22 కు మించి వుండదు. చదువుకున్న పిల్ల. కొంచెం స్థూలకాయమే అయినా అందంగా వుంది. మొహాంలో మటుకు చిరాకు కోపం కొట్టవచ్చినట్లున్నాయి. చేతిలోని 'వేనిటీబ్యాగ్' మాటిమాటికీ తెరుస్తూ మూస్తూ, చుట్టూ మూగిన జనంవంక ఓసారిచూసి మళ్ళీ అంది ప్రక్కనే నిలబడ్డ కుఱ్ఱవాణ్ని నిర్దేశిస్తూ—

"ఆ దొంగచూపులూ అవీ చూడండి. వీణ్ని ఇలా వొదిలిపెడితే ఇంకేమన్నా వుందా? దొంగని పట్టుకున్నందుకు సంతోషించక, నాడబ్బు పోకుండా దొరికినందుకు సంతోషించ మంటుందేమిటీ పెద్దమనిషి?"

కమలమ్మ ఏమీ అనలేక కిక్కురు మనకుండా నిలబడి పోయింది.

రామానుజం మనసు పరిపరివిధాల పోయింది. నిజానికి ఎందుకా అమ్మాయికంత ఆక్రోశం? కమలమ్మ అన్నట్టు ఈ పళానచూస్తే ఆమె కొచ్చిన నష్టం పీసమెత్తు లేదు. పోయిందనుకున్న ఆమె పదిరూపాయలనోటు ఆమె పర్సులోనే వుందిప్పుడు భద్రంగా. ఇంకెవళ్లైనా ఐతే వ్యవహారం ఇంత సానుకూలంగా ముగిసినందుకు దేవుడికో దణ్ణంపెట్టుకుని ఇంటికి పోయేవారు. కాని, ఈవిడ మటుకు—ఊహుఁ—ఎడమచేతి నడిమివ్రేలి గోటితో తలమీద గోక్కుంటూ రామానుజం అనుకున్నాడు—ఆమె ఎందుకంత పట్టుబట్టాలి? ఎందుకింత రభస? ఆమె చిరాకుక్కూడా కారణం ఈ ఎండ, ఉక్కేనా? వాటికి తోడు కమలమ్మ అన్న మాటతో అగ్నిలో ఆజ్యం పోసినట్లైవుంటుంది... లేకపోతే దీనిమీద ఏదైనా ప్రఖ్యాతి సంపాదిద్దామనా? ఆమె ధోరణి వింటుంటే, పాపం కళ్ళనీళ్ళపర్యంతమై నిలువునా కంపించిపోతూ తనముందు నిలబడ్డ పసికుంక గజదొంగై వుండాలి...

'మరీ దొంగ వెధవలా కనిపిస్తున్నాడు'

'పది రూపాయలు కాజేశాడా! నాలుగు తన్ని వదిలేస్తే సరి!'

'వెధవ వేలెడు లేడు—ఇప్పట్నుంచీ దొంగతనాలా?'

'పిదపకాలం... పదేళ్లు లేవు—పది రూపాయలు దొంగతనమా!'

చుట్టూ మూగిన నలుగురూ నాలుగు రకాలుగా అన్నారు.

రామానుజం అటూ యిటూ చూశాడు. తానడిగిన రస్కులూ, చాక్లెట్లూ ఇంకా తెప్పించనేలేదా ఈ అరుణాచలం! ఈ తాపంలోంచి తక్షణం బైటపడితేగాని ప్రాణానికి సుఖంవుండదు....

సుందరి మళ్లీ రెట్టించింది—

'ఏమండీ-ఏం చేద్దాం వీణ్ణి?'

అరుణాచలం కాస్సేపు బుఱ్ఱ గోక్కున్నాడు. ఇల్లాంటి వ్యవహారాలు రోజూ జరిగేవా యేమన్నానా ఏం చెయ్యడానికీ ఓ పద్ధతంటూ వుంటానికి! కొందరు జులాయి వెధవలు అప్పుడప్పుడు చేతిదెబ్బ కొట్టేస్తూంటారు. కొందరు పట్టుబడకుండా తప్పించుకుపోతారు-కొందరు పట్టుబడి తన్నులుతిని పోతారు. కాని వీడు...పాపం, వీడు మరీ పసివాడు....

ప్రమాద రక్షణకు
ప్రశస్తమైనది
భీమా

ఎప్పుడే ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏ క్షణం ఎలా ఉంటేదీ తెలియని ఈ దినాల్లో
* అగ్ని * మోటార్‌కారు * కార్మిక నష్టపరిహారం
* నౌక * ఫయిడిలిటీ గ్యారంటీ * మొదలైన భీమాలకు
—మాతో సంప్రదించండి;—

యునైటెడ్ ఇండియా ఫైర్ అండ్
జనరల్ ఇన్సురెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,

"యునైటెడ్ ఇండియా లైఫ్ బిల్డింగ్సు" ఎస్ప్లనేడ్ - మద్రాసు

Telephone: 4941. Telegrams: "UNIGEN"

బ్రాంచీలు: { బొంబాయి - కలకత్తా - కొలంబో - సింగపూరు - విజయవాడ - ఢిల్లీ - పాట్నా - లక్నో - బెంగుళూరు - కోయంబత్తూరు.

'ఎందుకండీ అలా నీళ్లు నములుతారు?... మీరైనా చెప్పరేమండీ—సంగతంతా విన్నారుగా? జరిగిన నేరంవిషయంలో అనుమానం ఏమైనా వుందా? ఒక్క క్షణం కనుమరుగయ్యేసరికి పదిరూపాయల కాగితం కొట్టేస్తాడా వీడు!—'

రామానుజం ఆమెవంక సూటిగా చూశాడు. ఇంత పెద్దరభస చెయ్యడం ఆమెకూ నిజంగా ఇష్టం వుండి వుండదు. కాని తీరా మొదలెట్టాక నలుగుర్లోనూ తనంత తాను తగ్గడమూ ఇష్టంలేదు...

'ఎందుకమ్మా అంత గొడవ? అనుమానమని ఎవరన్నారు? వాడు కాగితం కొట్టెయ్యడం నువ్వు కళ్లారా చూసినసంగతేగా—'

లేదు. ఆమె కళ్ళారా చూడలేదు. ఆమే చూడలేదు-కౌంటరువెనక వున్న కమలమ్మా చూడలేదు. ఆ సంగతి రామానుజానికి తెలుసు. ఐనా ఆలోచన పాలుపోక ఇదమిత్థమని తేల్చలేక ఏదో అనాలని అన్నాడు. ఐనా ఎద్దుల్లా వున్నారు-ఆ పెద్దవాళ్లిద్దరూ మరీ అంత బేఫరవాగా పది రూపాయల కాగితం ప్రతివాడికీ కళ్లు చెదిరేట్టు కౌంటరుమీద వదిలేసి వూరుకోవడం యేమిటి? అందులోనూ కుర్రవెధవ! ఎల్లా వణికిపోతున్నాడో భయంతో! ఎంత భయపడ్డా ఏదో పౌరుషం కనిపిస్తుంది మొహంలో...

రామానుజానికి వెంటనే తన కొడుకు 'రవి' గుర్తుకొచ్చాడు. వాడూ అంతే మొన్న - తానెన్ని దెబ్బలు కొడుతున్నా ఏదో పౌరుషంగా చూట్టమేగాని పెదవి కదిపి 'నే నెరగను నాన్నా' అనలేక పోయాడు: పాపం వీడూ అంతేనా? నిజానికి వీడూ అమాయకుడేనా? మరి - ఆమె యెందుకు నిష్కారణంగా ఇంత నిష్కరుణతో నేరం మోపుతోంది? అబ్బ-పాడు ఉక్క! ఇదొకటి అందరి మనసులూ చీకాకు పెడుతూ-! రామానుజం అన్న మాటలతో సుందరికి మరీ కంపరమెత్తినట్లుంది—

'కళ్లారా చూడాలా యేమిటండీ? కళ్లారా చూస్తేగాని నేరంకాదా? ముందు నేనో వస్తువు సెలక్టుచేసుకుని పది రూపాయల కాగితం కౌంటరుమీద పెట్టాను. అంతలోనే ఇంకేదో వస్తువుమీద దృష్టిపడి అది తెమ్మన్నానావిణ్ణి. ఒక్క క్షణంసేపు వీపు తిప్పానో లేదో-అంతే-మళ్ళీ ఇటు తిరిగేసరికి బల్లమీద డబ్బులేదు. ఈ కుఱ్ఱాడూ పిల్లా అక్కడే గుమ్మంలోనుంచుని వున్నారు. పది రూపాయల కాగితం వీడి చేతుల్లో వుంది-' అంటూ సుందరి ఆ కుఱ్ఱవాడివైపు తిరిగి అడిగింది—

'ఏంరా-అది నా కాగితమే కదూ?... ఏం?' పాపం, పిల్లవాడి నొసటిమీద, పైపెదవిపైన ఆణిముత్యాల్లా చిరుచెమటలు కమ్మాయి. వాడి నోటమాట రాలేదు. అవునన్నట్టు ఒక్కసారి మాత్రం తలపైకీ కిందికీ ఆడించాడు.

'బల్లమీంచే తీశావుకదూ?' అని మళ్లీ నొక్కింది సుందరి.

ఇంకోసారి కుఱ్ఱాడు తల ఆడించాడు.

'నీ కన్నేళ్లు బాబూ' అని అడిగాడు రామానుజం.

కుఱ్ఱవాడు అతికష్టంమీద ఫిర్యాది మొహంమీదనుంచి తనదృక్కులు ఊడబెరుక్కుని రామానుజంవైపు తిరిగాడు. కదిలీకదలని పెదవుల్లోంచి 'ఎనిమిది' అని నూతిలోంచి అన్నట్టు వినిపించీ వినిపించకుండా క్షీణస్వరం పలికింది. ఆ కుఱ్ఱవాడి చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుని వదలకుండా వున్న చిన్నపిల్లవంక చూశాడు రామానుజం. చిదిపి దీపం పెట్టొచ్చు. అప్పుడే విచ్చిన బొండుమల్లెపువ్వులా ముచ్చటేస్తోంది చిట్టితల్లి. వయసుకి మించిన నల్లని నిడుపాటి శిరోజాలు పైకిదువ్వి నాపసానిలా ముడుచుకుంది. వొంటికి వేసుకున్న తెల్లపూల వసుప్పచ్చ ఆర్గండీ ఫ్రాక్ బోర్లించిన గంధపుగిన్నెలా వుంది. పాపం రామానుజం వంక భయోద్విగ్న నయనాలతో చూస్తోంది. 'నీ చెల్లాయి కన్నేళ్లు బాబూ?' అని మళ్లీ లాలనగా అడిగాడు రామానుజం కుఱ్ఱవాడి వంక చూసి.

ప్రగాఢమైన విశ్వాసంతో తనవంక చూస్తున్న తన చిట్టిచెల్లెలువంక చూసి కుఱ్ఱవాడు ఓ గుటక వేసి—

'మూడండీ' అన్నాడు — మాట అతని గొంతులోనే వురిబోసుకున్నట్టువచ్చింది.

'ఎందుకు తీశావ్ బాబూ ఆ డబ్బు?'

కుఱ్ఱవాడు తలవంచుకుని రామానుజం కాలిబూట్లవంక చూస్తూ గొణిగాడు—

'ఏమోనండీ—'

రామానుజం నిట్టూర్చాడు, వెధవ ఉక్క!—ఓ చెంప వడ ఈడ్చికొడ్తోంది. వొంటికివున్న బట్టలమీదే చిరాకు పుట్టుకొస్తోంది. కుర్చీలో వెనక్కి జేరగిలబడి కనుబొమలు ముడివేశాడు. అసలు దోషమంతా ఈ ఎండతాపంది అని అనిపించింది. పది రూపాయల కాగితం ఆ పసికుంక ఎందుకు తీశాడో భగవంతుడికే తెలియాలి. బల్లమీద కాగితం చూడంగానే బహుశా ఐస్‌ఫ్రూట్లు వాడికళ్ళముందు నృత్యంచేసివుంటాయి. ఈ భరించరాని తాపం—ఈ ఎండ వడే దీనికంతటికీ మూలం. ఆ సుందరి రౌద్రానికికూడా అదే కారణంక. లేకపోతే ఆ పసికందుమీద ఆమెకేమైనా పగా?......

సుందరి తనవంక జేవురించిన కళ్ళతో చూడటం గమనించి మళ్లీ ఈలోకంలో పడ్డాడు రామానుజం. తనూ గుడ్లెర్రజేసి చూసేవాడేగాని ఎందుకో మానేశాడు. నిజంగా చూస్తానేమోనని వెంటనే దృష్టి కుర్రాడిమీదికి మళ్ళించాడు.

'ఎండ మండిపోతోందే—ఈ మిట్ట మధ్యాహ్నమప్పుడు నువ్వసలు షాపుకెందుకొచ్చావ్ బాబూ?'

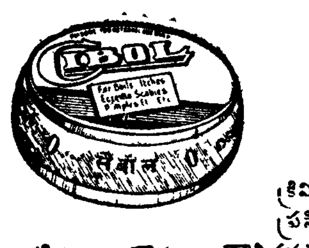

చర్మపుబాధలకన్నిటికి

"సైబాల్"

చర్మవ్యాధు లన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విషక్రిమి నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో "సైబాల్" ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్జిమా, స్కాబిస్. మొటిమలు, తామర, కాలిపగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

"రమణీస్ బేబీ గ్రైప్"

తయారుచేయువారు:

దిసౌత్ ఇండియన్
మాన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెని, మధుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్
విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.
బరంపురం (గంజాం), బొంబాయి. బెంగుళూరుసిటీ.

★ ఆ రోజున బ్లేజ్ వాడలో ★

కుట్టివాడింకా వంచిన తల యెత్తకుండా రామానుజం బూట్లకేసే చూస్తున్నాడు—

'బొమ్మలు చూట్టానికొచ్చామండీ... మా చెల్లాయి చూస్తానని ఏడుస్తేనూ...'

'నేనేం ఏలవలా' అంది వెంటనే మరో చిన్నని కంఠస్వరం రోషంతో.

రామానుజం మళ్ళీ కాస్త ముందుకి వంగి ఆ చిన్నపిల్ల నల్లని విశాలమైన కళ్ళల్లోకి చూశాడు. అవును...ఏడ్చివుండదు...యీ మగధీరుడే తనకంతా తెలుసు—చూపిస్తా రమ్మని తీసుకొచ్చి వుంటాడు...

ఫిర్యాది సుందరికి వొళ్ళంతా తేళ్ళూ పాములూ పాకినట్లుంది—

'ఇహ లాభంలేదు. కేసు పోలీసుల కప్పగించి తీర్తాను'—

అంటూ రుసరుసలాడింది.

దేశసౌభాగ్యానికి జాతీయ ప్రోత్సాహము ఎంతో అవసరం
అలాగే ఆంధ్రాభ్యుదయానికి ఆంధ్ర సంస్థలను ఆంధ్రులు
ప్రోత్సహించుటకూడా చాలా అవసరం.
ఎల్లవేళలా మీ ఆరోగ్య రక్షణకు వలయు సమస్తమందులను
సరసమైన ధరలకు విక్రయించు ఏకైక
ఆంధ్ర సంస్థ
స్వామి సన్స్
మందుల వ్యాపారులు
అబీడ్ రోడ్, హైదరాబాదు, (దక్కన్.) ఫోన్ 5498:

రామానుజానికి వొళ్ళు మరోక్కసారి భగ్గుమన్నట్లయింది...అరుణాచలం కూడా ఎంత తీక్ష్ణతకి తట్టుకోలేకపోతున్నాడు. వాడి, విలవిల్లాడిపోతున్నట్టున్నాడు మనిషి. అతని బట్టతలమీద మిలమిల్లాడుతున్న స్వేదబిందువులమధ్య వున్న నాలుగువెంట్రుకలూ నాలుగు వెండితీగల్లా మెలమెల నెరిసిపోతున్నాయి. అతనూ కమలమ్మకూడా సుందరి సూచించిన దారుణ కృత్యం ఎలాచేయడమోఅవగాహనకానట్లు దిగ్భ్రాంతులై చెమ్మగిలిన అరిచేతులు బట్టలకు తుడుచుకుంటూ నిలబడ్డారు,...

రామానుజానికి సుందరిమీద నాలుగు క్షణాలపాటు చెప్పరాని అసహ్యం పుట్టుకొచ్చింది. ఆల్ రైట్-ఆవిడకంతగా పోలీస్ రిపోర్టు ఇవ్వాలనివుంటే ఇచ్చుకోనీ!... కాని...కాని...పాపం-కుట్టాడు ఏకోశానా దొంగ అనిపించడంలేదు. వాడి రియాక్షన్స్ కూడా నేరంచేసినవాళ్ళ రియాక్షన్స్ కావు. ...ఇందులో ఏదో కిటుకు వుంది...ఏదో అతకటంలేదు...అంతు చిక్కడంలేదు...

కాని, తానేం చెయ్యగలడు-కుట్టాడం కాగితం తీశానని ఒప్పుకుంటుంటే...!

వెంటనే రామానుజానికి మళ్ళీ తన 'రవి' ముఖం గుర్తుకొచ్చింది. దీనంగా, రోషంతో, మాట్లాడకుండా, పెల్లుబికి వచ్చే కన్నీళ్ళతో తనవంక చూసిన రవి!

రామానుజం చిరాకు దిగమింగి కొంత స్థిమితంగా జాగ్రత్తగా ఆలోచించాలనుకున్నాడు.

అసలు ఏం ఆలోచించడానికీ ఏం తోచకుండా వుంది-వెధవ ఉక్క! ఇప్పుడే గనక ఈ గదిలో ఒక ఫేన్ వుంటే ఎంత బాగుండును. రేపు అరుణాచలంతో దెబ్బలాడైనా ఒకటి ఇక్కడ పెట్టించాలి-అధమం ఓ చిన్న టేబిల్ ఫేనైనా సరే!

రామానుజం బుర్రలో ఏదో కలుక్కుమంది. అదేమిటో అంతుపట్టక తలయెత్తి చుట్టూ చూశాడు. ఇంకా సుందరి మొహం చిట్లించుకుని చేతులు విసుక్కుంటూనే వుంది. ఏదో వింత ధోరణిలో పరుగిడుతున్న తన ఆలోచనలకు అంతరాయం కలగనీయకుండానే రామానుజం తను కూర్చున్న కుర్చీ వెనక్కు నెట్టి లేచి నిలబడ్డాడు. జేబులోంచి సిగరెట్ ఒకటి తీసి వెలిగించి—

'అసలీ గొడవంతా ఎక్కడ ఎలా జరిగిందో కొంచెం చూపిస్తారూ?' అన్నాడు.

సుందరి విసుక్కుంటూ వెనక్కు తిరిగి చుట్టూ మూగిన జనంలోంచి దోవ చేసుకుంటూ వుమన్స్ సెక్షన్ కౌంటరు దగ్గరకు వెళ్ళింది. రామానుజం కనుసన్నల ప్రకారము పిల్లలిద్దరూ కూడా ఆమె ననుసరించారు. తన పరిస్థితే

అయోమయంగా వున్నా ఆ పిల్లబాధ్యత తనదైనట్టు, అది తప్పిపోకుండా తను జాగ్రత్త వహిస్తున్నట్టు ఆ కుఱ్ఱవాడు తన చెల్లెలు చేతిని గట్టిగా పట్టుకునివున్నా డింకా.

దక్షిణపువైపు వింగులో కాస్త చల్లగా వున్నట్లుంది. పైనుంచి వ్రేలాడుతున్న పంకాలు రెండు నీరసంగా తిరుగుతున్నాయి. కొల్లో జేరిన జనంలోంచి దారిచేసుకుని వుమన్స్‌సెక్షన్‌లోకి ప్రవేశిస్తూ సుందరి ముఖంవంక ఓసారి దృష్టి సారించాడు. ఇందాకటంత రౌద్రంగా లేనట్లు తోచింది. అసలా కూపంలోంచి బైటపడటమే ఓ పెద్ద తెలివిగలపని అనుకున్నాడు రామానుజం. ఇంకో రెండునిముషాలుకనక ఆ కూపంలోనే కూర్చునివుంటే అంతాజేరి ఆ కుఱ్ఱవెధవని అక్కడే ఉరితీయించిగాని వూరుకునే వారు కారేమో......

కమలమ్మ కూడా తన సెక్షనులో అడుగు పెట్టంగానే కాస్త కోలుకున్నట్లుంది. ఇందాకటికంటె కాస్త చురుగ్గా—కాస్త తేరుకున్నట్టు మొహంమీద అనుకోకుండానే సేల్స్‌వుమన్ లక్షణమైన ప్రశాంతత, మందహాసలేశం ద్యోతకమైనాయి. దానిక్కారణం ఆమె కూర్చునే స్టూలు వెనక కౌంటరు ఎత్తునవున్న ఆసిలేటింగ్ టేబుల్ ఫేనే కావచ్చు. చూడ ముచ్చటగా వున్న ఆ 'మారెల్లి' ఫేన్ అర్ధ చంద్రాకారంగా అటూ యిటూ తిరుగుతూ చిత-చిత లాడుతున్న మొహాలకు కాస్త చల్లటిగాలి సోకించసాగింది.

రాని చిరునవ్వు బలవంతాన పెదవుల మీదకు తెచ్చుకుని రామానుజం సుందరిని ప్రశ్నించాడు—

'ఊఁ — ఎక్కడ పెట్టారండీ మీరు డబ్బు?' ఆమె మొహంకూడా కాస్త తేరుకున్నట్లున్నా ఇంకా కోపం, చిరాకు, మంకుతనం తొంగిచూస్తూనేవున్నై. ఈ అప్రయోజకుడెవడ్రా మధ్య అన్నట్లు చూస్తోంది రామానుజం వంక. అదిగాక అతనా పిల్లవాడిమీద పక్షపాతం చూపిస్తున్నట్టుకూడా గోచరించి వుండవచ్చునామెకు.

పెదవులు బిగించి ముభావంగా కౌంటరు మీద ఓ స్థలం చూపించింది.

'సరిగ్గా అక్కడేనా?'

'అవును సరిగ్గా అక్కడే అదుగో—ఆ క్యాష్‌బాక్సు పక్కనే పెట్టాను.'

అవునని కమలమ్మకూడా తలవూపింది.

రామానుజం కౌంటరుమీద వున్న సీసా మూతతీసి పిప్పరమెంట్ల పాకెట్ ఊడదీసి ఒకటి నోట్లో వేసుకున్నాడు. మరోటి తీసి చిన్నపిల్లకు అందిస్తూ నవ్వుతూ అడిగాడు-

"పిప్పర మెంటు-పాపా!... కావాలా?"

మంత్రబద్ధాలైన తన వినీలనయనాలతో

బావకోసం

చిత్రకారుడు: చావలి నమశ్శివాయశర్మ, విజయనగరము.

దాని వంక దృష్టి నిగుడ్చి ఓ క్షణం సేపు చూసి వెన్నెల లొలకబోసే చిరునవ్వు నవ్వి కావాలన్నట్లు తీవ్రంగా తల ఆడించింది పాప.

"అందుకో మరి"

అంటూ రామానుజం పిప్పరమెంటు సుందరి చూపించినస్థలంలో పెట్టాడు.

"ఊఁ తీసుకోమరి...తీసుకు తిను" అని మళ్ళీ రెట్టించాడు రామానుజం.

తను ఉన్నచోటనుంచే పాప బల్లమీద వున్న పిప్పరమెంటు వంక ఆశగా చూసి, అన్న చేతిలోంచి తన చెయ్యి విడిపించుకుని కౌంటరుదగ్గిరికి వచ్చి చెయ్యిజాపి అందుకోబోయింది. పిప్పరమెంటు అందలేదు. ఓసారి రామానుజం వంక చూసి, ఈసారి మడమలెత్తి మునివేళ్ళమీద నుంచుని అందుకోబోయింది. ప్రచండమైన వాతావాతికి ఊగిపోతున్న సంపంగి మొగ్గల్లాగా అటూ యిటూ అల్లల్లాడాయి ఆమె వేళ్ళు. అప్పటికీ అందలేదు పిప్పరమెంటు. ఇంకా రెండంగుళాల దూరంలో వుండి పాపని ఊరిస్తోంది. రామానుజం బల్లమీదనుంచి పిప్పరమెంటుతీసి పాపచేతిలో పెట్టాడు.

ఈసారి మాట్లాడినప్పుడు సుందరిగొంతు కాస్త వణికింది—

'బ్రహ్మాండంగా వుంది మీ డిటెక్షను

★ ఆ రోజున బ్లేజ్ వాడలో ★

దయచేసి ఇహనయినా పోలీసు స్టేషనుకి ఫోన్ చేయ్యనిస్తారా నన్ను?"

రామానుజం సమాధానం చెప్పకుండా ఆమెకళ్ళల్లోకి కాస్త తీక్షణంగా చూశాడు. ఆ చూపుల్లో ఎంత తిరస్కారం ఇమిడివుందో అతనే గ్రహించివుండడు. తటాల్న జేబులోని పర్సుతీసి అందులోంచి పదిరూపాయలకాగితం ఒకటి తీసి కౌంటరుమీద పెట్టాడు. ఆ కాగితానికి అటు కమలమ్మ, ఇటు సుందరీ ఉన్నారు.

ప్రక్కన వున్న ఫేన్ గాలికి రేగిపోయి అల్లల్లాడుతున్న జుట్టు సర్దుకుంటూ కమలమ్మ అలవాటుకొద్దీ ఏం కావాలండీ అని అనబోయి అంతలోనే సంబాళించుకొని అర్ధవిహీనంగా ఆ నోటువంక చూస్తూ నిలబడింది.

"మీ నోటు బల్లమీద పెట్టిన తర్వాత మీరెటు తిరిగారో ఎక్కడికి వెళ్ళారో దయచేసి చూపిస్తారా?"

అని అడిగాడు రామానుజం సుందరివంకే చూస్తూ. సుందరి మాట్లాడకుండా అటు తిరిగి నోటుకు దూరంగా రెండడుగులు వేసీ, ఆగి, మళ్ళీ ఇటుతిరిగి రామానుజంవంక నిర్లక్ష్యంగా చూస్తూ నిలబడింది.

'నువ్వు కమలమ్మా?'

కమలమ్మ తెల్లబోయి అతనివంక చూసింది. అంతలోనే అతనడిగిన ప్రశ్న అర్థంచేసుకుని గబగబావెళ్లి సుందరికి ఎదురుగ్గా నుంచుని—

'నేనిక్కడ ఇలా వెనక్కు తిరిగి నుంచున్నాను' అంది.

రామానుజం వాళ్ళిద్దర్నీ అలావదిలేశాడు అతనిదృష్టి ఇప్పుడు పదిరూపాయల కాగితం మీదే కేంద్రీకృతమైవుంది. కౌంటరు అవతల ఎత్తయిన స్టూలుమీద వున్న ఫేన్ కుడివైపు చివరంటా తిరిగి ఓక్షణం సందేహించి మళ్ళీ ఎడమవైపు తిరిగి తన అనంతమైన అర్థచంద్రాకృతి ప్రయాణం మళ్ళీ సాగించింది. ఎడమవైపు చివరికి వస్తూండగా పదిరూపాయల కాగితం వున్నట్టుండి కాస్త అల్లల్లాడి నెమ్మదిగా కౌంటరు చివరకు జరిగి ఆగిపోయింది. రామానుజం సుందరివంక క్రీగంట చూశాడు. సుందరి నోటు వంకే చూస్తోంది. అకస్మాత్తుగా ఆమె నొసటిమీద చెమటలు గమ్మాయి. ఏదో అనబోయి నోరు తెరిచి అంతలో కాగితం మళ్ళీ అల్లల్లాడేసరికి ఒక్కసారి ఎగవూపిరి తీసింది-ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయినట్టు.

ఫేన్ ఆ అర్ధచంద్రాకృతి కూడా పూర్తి చేసి మళ్లీ వెనుదిరిగి తన నిరంతర నిర్విరామ ప్రయాణం ప్రారంభించింది. ఈ సారి పదిరూపాయల కాగితం కౌంటరు మీద నుంచి జారి ఇద్దరు పిల్లల కాళ్లదగ్గర పడింది. పాప దానివంక చూసి గబాల్న వంగి చేత్తో తీసి అన్నకందించింది. వాడూ యంత్రంలాగా ఆ కాగితం అందుకుని మొహంలో కమ్ముకునివున్న నిస్సహాయతకు తోడు దిగ్భ్రాంతంగా చూస్తూ రామానుజానికి అందించాడు.

'ఆబల్లమీద నుంచి కాగితం నీ అంతట నువ్వు తీసుకోలేదు—కదూ?' అని అడిగాడు రామానుజం మృదువుగా.

కుఱ్ఱవాడు అతనివంక ఓ క్షణం చూసి, ఓ గుటక మింగి తలవూపాడు.

'మీ చెల్లాయి తీసి నీకిచ్చిందిగదూ?'

ఈసారి తలవూపినప్పుడు కుఱ్ఱవాడి కళ్లు కాస్త చెమ్మగిల్లాయి.

'అదెక్కణ్ణుంచి తీశావో నువ్వు చూశావా? కుఱ్ఱవాడు మళ్ళీ ఓగుటక దిగమింగి, కట్లు తెంచుకోబోతూన్న కన్నీటి పొంగు అరికట్టజూస్తూ తలతీవ్రంగా అటూయిటూ వూపి ఒక్కసారిగా ఎక్కిళ్లుపట్టి ఏడవసాగాడు.

రామానుజం జేబులోంచి చేతి రుమాలు తీసి మోకరిల్లి కుఱ్ఱవాణ్ణి దగ్గరకు తీసుకుని గుండెలకు గాఢంగా హత్తుకుని అతని కళ్లు తుడిచి ఏం ఫరవాలేదన్నట్టు వీపుమీద తట్టాడు.

'మరి-మరి-నువ్వు తీశానని ఎందుకు చెప్పావ్ ఆపిడతో?

కుఱ్ఱవాడి ఛాతీ పొంగింది. రామానుజం వంకమాసి, తనవేలు పట్టుకుని అన్నెంపున్నెం తెలీక అమాయకంగా చూస్తున్న పాపకళ్లల్లోకి చూచి— అది—అది—అది మా చెల్లెమ్మండీ—' అన్నాడు ప్రపంచంలో అంతకంటే మరి వేరే సమాధానం లేనట్లు. రామానుజం లేచి సుందరివంక చూశాడు. ఆమె చెంపలు మరి కాస్త కెంపెక్కినట్లున్నాయి...

చెమ్మగిలిన తనకళ్లుకూడా ఆ రుమాలుతోనే అద్దుకుని మరి మాట్లాడకుండా అరుణాచలం అందించిన రెండుపాకెట్లూ ఆపిల్లలిద్దరి చేతుల్లోనూ పెట్టి, మరోరెండు పాకెట్లుకట్టించుకుని బయటకు నడవసాగాడు గబగబా.

తను మొదట్నుంచీ తిట్టిపోస్తూనే వున్నాడు. ఈ ఎండనీ ఉక్కనీనూ. అసలు నేరం అంతా వాటిదే! ★